De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Vijftien

Het Zevende Zegel en de Ontzegeling van Profetische Waarheid

Jeff Pippenger
2023-11-13

> En toen Hij het zevende zegel geopend had, ontstond er stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang. En ik zag de zeven engelen die vóór God stonden, en hun werden zeven bazuinen gegeven. En een andere engel kwam en ging bij het altaar staan, met een gouden wierookvat; en hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij het, met de gebeden van alle heiligen, zou offeren op het gouden altaar dat vóór de troon was. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op voor God. En de engel nam het wierookvat, vulde het met vuur van het altaar en wierp het op de aarde; en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving. Openbaring 8:1–5.

Wij behandelen de uitstorting van heilig vuur vanuit het hemelse heiligdom, gedurende de geschiedenis waarin de Verenigde Staten onheilig vuur uit de eerste hemel zullen doen neerdalen. De openbaring van hetgeen de zeven donderslagen in Openbaring hoofdstuk tien spraken, moest verzegeld blijven tot vlak voordat de genadetijd gesloten werd. De genadetijd wordt eveneens voorgesteld als op het punt te worden gesloten wanneer het zevende zegel wordt geopend.

> En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, dat hij nog meer onrecht doe; en wie verontreinigd is, dat hij nog meer verontreinigd worde; en wie rechtvaardig is, dat hij nog meer gerechtvaardigd worde; en wie heilig is, dat hij nog meer geheiligd worde. Openbaring 22:10, 11.

Bij het openen van het zevende zegel maken de zeven engelen zich gereed om te bazuinen.

> En de zeven engelen die de zeven bazuinen hadden, maakten zich gereed om te bazuinen. Openbaring 8:6.

Wanneer de genadetijd eindigt, is „niemand" „in staat de tempel binnen te gaan", want de voorbede van Christus voor de zonden der mensen is ten einde gekomen. De genadetijd is geëindigd, en aan de zeven engelen wordt geboden de fiolen van Gods toorn uit te gieten.

> En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid van God en vanwege zijn kracht; en niemand kon de tempel binnengaan, totdat de zeven plagen van de zeven engelen voleindigd waren. En ik hoorde een luide stem uit de tempel tot de zeven engelen zeggen: Gaat heen en giet de schalen van de toorn van God uit over de aarde. Openbaring 15:8, 16:1.

Er is geen enkele aanwijzing dat de zeven engelen die in Openbaring hoofdstukken negen tot en met elf op de zeven bazuinen blazen, verschillend zijn van de zeven engelen die de zeven laatste plagen uitgieten. Integendeel, de profetische kenmerken van de oordelen die door de zeven bazuinen worden voorgesteld, lopen parallel met de plaats en de uitwerking van de zeven schalen

van Gods toorn in hoofdstuk zestien. Als een meer directe verbinding worden de bazuinoordelen rechtstreeks plagen genoemd.

> En de overige mensen, die niet door deze plagen gedood waren, bekeerden zich toch niet van de werken van hun handen, zodat zij de demonen niet zouden aanbidden, noch de afgoden van goud, zilver, koper, steen en hout, die noch kunnen zien, noch horen, noch wandelen. Openbaring 9:20.

De opening van het zevende zegel wordt opzettelijk geplaatst binnen de context van de nabijheid van het einde van de genadetijd. Het zevende zegel vormt een tweede getuige van wat de zeven donderslagen „spraken", hetgeen zowel Johannes als ook Paulus verboden werd op te schrijven.

> En hij riep met luider stem, zoals een leeuw brult; en toen hij geroepen had, lieten de zeven donderslagen hun stemmen horen. En toen de zeven donderslagen hun stemmen hadden laten horen, stond ik op het punt te schrijven; en ik hoorde een stem uit de hemel die tot mij zei: Verzegel wat de zeven donderslagen gesproken hebben, en schrijf het niet op. Openbaring 10:3, 4.

Wat door de zeven donderslagen was „uitgesproken", werd verzegeld, en in hoofdstuk tweeëntwintig moest de profetie die in het boek Openbaring verzegeld was geweest, worden ontzegeld; en evenals bij het zevende zegel moest zij worden ontzegeld vlak voordat de genadetijd werd afgesloten.

Zuster White stelt vast dat het verzegelen van wat de zeven donderslagen „spraken" dezelfde handeling vertegenwoordigde van de Leeuw uit de stam van Juda als toen Hij Daniël gebood zijn boek te verzegelen tot de tijd van het einde. De boeken Daniël en Openbaring zijn hetzelfde boek, en in de Openbaring wordt Jezus voorgesteld als de Leeuw uit de stam van Juda wanneer Hij het boek opent dat met zeven zegels verzegeld was; zo was het de Leeuw uit de stam van Juda die ook Daniël gebood zijn boek te verzegelen tot de tijd van het einde. De Leeuw uit de stam van Juda is Degene die Zijn Woord verzegelt en ontzegelt, want Hij is het Woord.

> „Nadat deze zeven donderslagen hun stemmen hadden laten horen, komt het gebod tot Johannes evenals tot Daniël met betrekking tot het kleine boek: 'Verzegel hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben.'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 971.

Het interne bewijs in de boeken Daniël en Openbaring wijst uit dat de opening van het zevende zegel een tweede getuige is voor de onthulling van hetgeen de zeven donderslagen gesproken hebben. Zowel de opening van het boek Daniël als de opening van het boek dat met zeven zegels verzegeld was, maken duidelijk dat de waarheden die geopenbaard worden wanneer een profetische boodschap ontsloten wordt, van voortschrijdende aard zijn. Daarom duidt het boek Daniël dit aan als een toename van kennis, en beeldt het boek Openbaring het uit als het verbreken van het ene zegel na het andere.

Het is een licht dat helderder en helderder wordt tot de volmaakte dag.

> Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende licht, dat helderder en helderder schijnt tot de volle dag. Spreuken 4:18.

Wanneer „waarheid” wordt ontzegeld, is zij voortschrijdend.

> „Indien het voor Gods volk van oudsher noodzakelijk was zich dikwijls Zijn handelingen met hen in barmhartigheid en in oordeel, in raad en in bestraffing, te binnen te brengen, dan is het evenzeer van belang dat wij de waarheden overdenken die ons in Zijn Woord zijn gegeven,—waarheden die, indien eraan gehoor wordt gegeven, ons zullen leiden tot nederigheid en onderwerping en gehoorzaamheid aan God. Wij moeten door de waarheid geheiligd worden. Het Woord van God stelt voor ieder tijdperk bijzondere waarheden voor. De handelingen van God met Zijn volk in het verleden behoren onze zorgvuldige aandacht te ontvangen. Wij moeten de lessen leren die zij bestemd zijn ons te onderwijzen. Maar wij mogen daarin niet berusten. God leidt Zijn volk stap voor stap voort. De waarheid is voortschrijdend. De ernstige zoeker zal voortdurend licht uit de hemel ontvangen. Wat is waarheid? behoort steeds onze vraag te zijn.” Signs of the Times, 26 mei 1881.

Eind juli 2023 begon de Openbaring van Jezus Christus ontzegeld te worden.

Zoals met het zevende zegel en ook met de uitspraken van de zeven donderslagen, wordt de Openbaring van Jezus Christus kort vóór het sluiten van de genadetijd ontzegeld. Zij verschaft een derde getuigenis van dezelfde boodschap die wordt voorgesteld door het wegnemen van het zevende zegel en de zeven donderslagen. Deze drie voorstellingen in het boek Openbaring zijn drie getuigen die zich verenigen om de boodschap van de Openbaring van Jezus Christus te vormen. Het ontzegelen van deze drie getuigen is geleidelijk. Ook de uitwerkingen ervan zijn geleidelijk.

> „Gehoorzaamheid aan de wet van God is heiliging. Velen koesteren onjuiste opvattingen aangaande dit werk in de ziel, maar Jezus bad dat Zijn discipelen door de waarheid geheiligd zouden worden, en voegde daaraan toe: ‘Uw woord is waarheid’ (Johannes 17:17). Heiliging is geen ogenblikkelijk, maar een voortschrijdend werk, evenals gehoorzaamheid voortdurend is. Zolang Satan zijn verzoekingen op ons blijft aandringen, zal de strijd om zelfoverwinning telkens opnieuw gestreden moeten worden; maar door gehoorzaamheid zal de waarheid de ziel heiligen. Degenen die trouw zijn aan de waarheid zullen, door de verdiensten van Christus, elke zwakheid van karakter overwinnen die hen ertoe heeft gebracht zich door elke wisselende levensomstandigheid te laten vormen.” Faith and Works, 85.

De voortschrijdende ontwikkeling van het begrip van de Openbaring van Jezus Christus begon eind juli 2023 te worden gepubliceerd. Het proces van het begrijpen van de waarheden die in die tijd openbaar begonnen te worden gemaakt, begon kort na 18 juli 2020.

De waarheid die wordt aangeduid in de boodschap van het openen van het zevende zegel, richt zich op de wegmarkering van de Middernachtsroep. De Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis was een voortschrijdende ontwikkeling van waarheid, en dat feit kan worden aangetoond door een historisch overzicht van het werk van Samuel Snow. Jezus illustreert de beweging van de derde engel met de beweging van de eerste engel, want Hij illustreert altijd het einde met het begin.

De waarheden die samenkomen om de boodschap van de Middernachtsroep te vormen, zijn een begrip van wie God is, en hoe Zijn karakter in Zijn Woord wordt voorgesteld. Die waarheden

omvatten een zeer gedetailleerde beschrijving van het historische proces dat degenen die uiteindelijk de boodschap van de Middernachtsroep verkondigen, zullen vervullen. De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen is wat dat historische proces identificeert. Het zevende zegel maakt deel uit van dat gedetailleerde historische proces, maar de openbaring ervan is gericht op de tijdsperiode die begint wanneer de boodschap van de Middernachtsroep wordt voltooid, en markeert aldus wanneer de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend is volbracht. De voortschrijdende verwijdering van het zevende zegel begint wanneer de boodschap van de Middernachtsroep volledig is ontwikkeld, zoals geïllustreerd door de kampbijeenkomst te Exeter in de zomer van 1844. Deze artikelen vormen uw persoonlijke uitnodiging om naar de kampbijeenkomst te Exeter te komen.

Wanneer het zevende zegel wordt geopend, wordt vuur van het altaar op de aarde geworpen, en er zijn „stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving". Een „stem" stelt een bazuin voor.

> Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en maak Mijn volk hun overtreding bekend, en het huis van Jakob hun zonden. Jesaja 58:1.

Het geluid van een bazuin duidt op een boodschap die waarschuwt voor een ophanden zijnd oordeel. Wanneer Jesaja Gods volk gebiedt hun stem te verheffen als een bazuin, moeten zij luid „roepen". De boodschap van de Middernachtsroep wordt ontsloten vlak vóór het uur van de aardbeving van de zondagswet. De boodschap van de Middernachtsroep, die wordt ontsloten vlak vóór de spoedig komende zondagswet, is de boodschap die aanzwelt tot een luide roep. Wanneer Jesaja zegt: „Roep luid", verwijst hij naar een combinatie van de luide roep van de derde engel, die de tweede stem is die zich voegt bij de boodschap van de Middernachtsroep. De luide boodschap van de Middernachtsroep is een waarschuwing van de zevende bazuin, die het derde wee is. Gods volk moet begrijpen dat wanneer die bazuinboodschap wordt geblazen, zij zich bevinden in de laatste ogenblikken van hun genadetijd. Daarom is Jesaja's gebod een waarschuwing om zich voor te bereiden op het sluiten van de genadetijd, een waarschuwing dat het bazuinoordeel van het derde wee van de islam op het punt staat de Verenigde Staten te treffen wegens hun verwerping van Gods sabbat. Bij de zondagswet zwelt de Middernachtsroep, die de eerste is van de twee „stemmen" in Openbaring hoofdstuk achttien, aan tot een luide roep. Terwijl Gods andere kinderen, die nog in Babylon zijn, worden uitgeroepen.

> „De waarheid voor deze tijd, de boodschap van de derde engel, moet met luide stem worden verkondigd, dat wil zeggen met toenemende kracht, naarmate wij de grote eindbeproeving naderen." The 1888 Materials, 710.

De „toenemende kracht" van de „luide roep" van de derde engel werd voorafgebeeld bij de Sinaï, toen de Tien Geboden door Jehovah zelf werden afgekondigd. De bazuin nam in die geschiedenis in kracht toe, terwijl de berg beefde en in rook opging. De vrees was zo groot, dat zelfs Mozes hevig beefde. Het volk verhief toen zijn „stemmen" in vrees en verzocht dat Gods „stem" zou ophouden te klinken.

> En het geluid van een bazuin, en de stem van woorden; welke stem zij die haar hoorden verzochten dat het woord niet meer tot hen gesproken zou worden: (Want zij konden niet verdragen wat geboden werd: En indien ook maar een dier de berg aanraakt, zal het gestenigd of met een pijl doorschoten worden: En zó ontzagwekkend was het schouwspel, dat Mozes zei: Ik vrees zeer en beef.) Hebreeën 12:19–21.

De „stem" die „zij" hadden „gehoord", stelt de „stem" voor van de waarschuwingsboodschap van de derde engel. In angstige benauwdheid antwoordden zij met hun eigen „stemmen". De stemmen bij de zondagswet worden eveneens voorgesteld door de dwaze maagden die om olie vragen, en de stemmen van de wijze maagden zeggen hun dat zij voor zichzelf moeten gaan kopen. Bij het sluiten van de menselijke genadetijd roepen de „stemmen" van hen die erkennen dat zij verloren zijn, evenals de dwaze adventistische maagden bij de zondagswet, tot de rotsen en bergen om op hen te vallen. De zondagswet wordt getypeerd door de wetgeving op de berg Sinaï.

> 'Bij de wonderlijke openbaringen van goddelijke macht op die plechtige gelegenheid,—de geheimzinnige tonen van de bazuin, die luider en ontzagwekkender werden, het dreunen van de donder dat van elke bergzijde weerklonk, het flitsen van de bliksem dat de strenge en plechtige hoogten verlichtte, en op de top van de Sinaï, te midden van wolk, storm en dikke duisternis, de heerlijkheid van God als een verterend vuur,—bezwijken bij deze tekenen van Jehovah's tegenwoordigheid de harten van Israël van vrees, en de gehele gemeente 'bleef van verre staan'. Zelfs Mozes riep uit: 'Ik ben uitermate bevreesd en bevende.' Toen werd boven de strijdende elementen de stem van Jehovah gehoord, die de tien voorschriften van zijn wet sprak.
>
> "Toen Gods grote spiegel aan het volk van Israël hun ware toestand openbaarde, werden hun zielen door schrik overstelpt. De ontzagwekkende kracht van Gods uitspraken scheen meer te zijn dan hun bevende gestel kon verdragen. Zij smeekten Mozes: 'Spreek gij met ons, en wij zullen horen; maar laat God niet met ons spreken, opdat wij niet sterven.' Toen Gods grote maatstaf van recht hun werd voorgehouden, beseften zij, zoals nooit tevoren, het weerzinwekkende karakter van de zonde en hun eigen schuld in de ogen van een reine en heilige God." Signs of the Times, 3 maart 1881.

Wanneer het vuur van het altaar op de aarde wordt geworpen, zijn er „stemmen, en donderslagen, en bliksemstralen, en een aardbeving". „Donderslagen en bliksemstralen" zijn symbolen van Gods oordelen. Bij de zondagswet zullen de Verenigde Staten hun „maat van ongerechtigheid" ten volle hebben vervuld, en „nationale afval zal worden gevolgd door nationale ondergang". De „maat van ongerechtigheid" wordt vol in de vierde generatie, want beide horens van het beest uit de aarde ontwikkelen zich door vier generaties van toenemende opstand. De zondagswet markeert het punt waarop Gods oordelen, voorgesteld door „donderslagen en bliksemstralen", worden voltrokken, en zij worden aan de vierde generatie voltrokken.

> Over de Amorieten zei de Heer: 'In het vierde geslacht zullen zij hierheen terugkeren; want de ongerechtigheid van de Amorieten is nog niet vol.' Hoewel dit volk in het oog sprong door zijn afgoderij en verdorvenheid, had het de maat van zijn ongerechtigheid nog niet volgemaakt, en God wilde niet bevelen tot zijn volkomen verdelging. Het volk moest de goddelijke macht op

> duidelijke wijze geopenbaard zien, opdat het zonder verontschuldiging zou zijn. De medelijdende Schepper was bereid hun ongerechtigheid te verdragen tot het vierde geslacht. Daarna, indien geen verandering ten goede zichtbaar werd, zouden Zijn oordelen over hen komen.
>
> „Met onfeilbare nauwkeurigheid houdt de Oneindige nog steeds met alle volken rekening. Terwijl Zijn barmhartigheid wordt aangeboden met oproepen tot bekering, blijft deze rekening open; maar wanneer de cijfers een bepaalde hoogte bereiken die God heeft vastgesteld, vangt de bediening van Zijn toorn aan. De rekening wordt gesloten. Het goddelijk geduld houdt op. Er is geen verder pleiten om barmhartigheid ten behoeve van hen." Testimonies, deel 5, 208.

Zuster White duidt de oordelen die bij de zondagswet beginnen aan als „Gods verdervende oordelen". Zij leert dat het te laat is voor de dwaze Laodiceense adventisten, die bij middernacht de gelegenheid hadden zich op de crisis voor te bereiden, maar hadden geweigerd dit te doen. Die tijd van verdervende oordelen voor de dwaze maagden is „een tijd van genade" voor hen die de waarheid nog niet hadden gehoord.

> „O, dat het volk toch de tijd van zijn bezoeking mocht kennen! Velen zijn er die de beproevende waarheid voor deze tijd nog niet hebben gehoord. Velen zijn er met wie de Geest van God worstelt. De tijd van Gods vernietigende oordelen is de tijd van genade voor hen die geen gelegenheid hebben gehad te leren wat waarheid is. Teder zal de Heere op hen neerzien. Zijn barmhartig hart is bewogen; Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om te redden, terwijl de deur gesloten is voor hen die niet wilden binnengaan." Testimonies, deel 9, 97.

Wanneer het zevende zegel wordt geopend, zijn er „stemmen, en donderslagen, en bliksemen, en een aardbeving". Het „uur" waarin de „aardbeving" van Openbaring elf voor het eerst werd vervuld, was de Franse Revolutie, en de volkomen vervulling van dat „uur" is de „beving" van het „aard"-beest, bij de spoedig komende zondagswet. In dat „uur" wordt het zevende zegel ten volle geopend. Het kruis is een type van de zondagswet, en bij het kruis was er een grote aardbeving.

> Jezus gaf, toen Hij opnieuw met luide stem geroepen had, de geest. En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de rotsen scheurden. Mattheüs 25:51.

Aan het kruis werd een satanisch koninkrijk ten val gebracht, zoals ook bij de zondagswet zal gebeuren.

> „Christus gaf Zijn leven niet prijs voordat Hij het werk had volbracht dat Hij gekomen was te doen, en met Zijn laatste adem riep Hij uit: 'Het is volbracht.' Johannes 19:30. De strijd was gewonnen. Zijn rechterhand en Zijn heilige arm hadden Hem de overwinning behaald. Als Overwinnaar plantte Hij Zijn banier op de eeuwige hoogten. Was er geen vreugde onder de engelen? De gehele hemel triomfeerde in de overwinning van de Heiland. Satan was verslagen en wist dat zijn koninkrijk verloren was." The Desire of Ages, 758.

De aardbeving van het kruis is een voorstelling van de „waarheid", die Alfa en Omega is. De „waarheid" is het begin, het midden en het einde; zij is het Hebreeuwse woord dat werd gevormd door de eerste, de dertiende en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet samen te voegen. Er

was een aardbeving toen Christus stierf en vervolgens nog een aardbeving bij Zijn opstanding. Bij het kruis was er eerst een aardbeving, vervolgens het graf en daarna de aardbeving bij Zijn opstanding. Bij beide aardbevingen werden graven geopend.

> ‘Toen Jezus, terwijl Hij aan het kruis hing, uitriep: “Het is volbracht”, scheurden de rotsen, beefde de aarde en werden sommige graven geopend. Toen Hij opstond als Overwinnaar over de dood en het graf, terwijl de aarde sidderde en de heerlijkheid van de hemel rondom de heilige plaats scheen, kwamen velen van de rechtvaardige doden, gehoorzaam aan Zijn roepstem, tevoorschijn als getuigen dat Hij was opgestaan. Deze bevoorrechte, opgewekte heiligen kwamen verheerlijkt tevoorschijn. Zij waren uitverkorenen en heiligen uit alle eeuwen, vanaf de schepping tot zelfs aan de dagen van Christus. Zo koos God, terwijl de Joodse leiders trachtten het feit van de opstanding van Christus te verbergen, ervoor een schare uit hun graven te doen opkomen om te getuigen dat Jezus was opgestaan en om Zijn heerlijkheid te verkondigen.’ Early Writings, 184.

Bij de eerste aardbeving werden graven geopend, en bij de laatste aardbeving werd het graf van Christus geopend. In Openbaring elf komen de twee getuigen in hetzelfde uur als de aardbeving uit hun graven. De aardbeving is de zondagswet, die door het kruis wordt voorgesteld. Daarom zullen er in het uur van de zondagswet twee opstandingen zijn. De eerste stelt de geboorte van de honderdvierenveertigduizend voor, die plaatsvindt voordat de vrouw weeën heeft; de tweede vindt plaats in haar barensnood. De vrouw van Openbaring twaalf baart eerst het mannelijke kind dat de volken met een ijzeren staf zal hoeden, zonder enige weeën. Dan, bij de zondagswet, beginnen haar weeën en brengt zij het tweede kind voort. Eerst baart zij Elia, en als laatste baart zij Mozes. De zondagswet is het uur van de opstanding van de tweelingen van Openbaring zeven.

Wanneer het zevende zegel bij de zondagswet volledig wordt geopend, is er een half uur stilte in de hemel.

> “Maar God leed met Zijn Zoon. Engelen aanschouwden de doodsangst van de Heiland. Zij zagen hun Heer omsloten door legioenen van satanische machten, terwijl Zijn natuur werd neergebogen onder een huiverende, geheimzinnige vrees. Er heerste stilte in de hemel. Geen harp werd aangeroerd. Indien stervelingen de verbijstering van de engelenschare hadden kunnen aanschouwen, terwijl zij in stil verdriet zagen hoe de Vader Zijn stralen van licht, liefde en heerlijkheid van Zijn geliefde Zoon scheidde, zouden zij beter begrijpen hoe aanstootgevend de zonde is in Zijn ogen.” The Desire of Ages, 693.

Het eerste halve uur van het uur van de aardbeving vertegenwoordigt de eerste geboorte of opstanding van de twee getuigen. In dat halve uur worden de twee getuigen verzegeld. Zij moeten verzegeld worden vóór de zondagswet, want zij zijn het banier dat het andere kind gedurende het resterende halve uur uit het graf roept. Het tweede kind kan alleen tot leven worden gebracht door mannen en vrouwen met het zegel van God te zien tijdens de barensweeën van de crisis rond de zondagswet.

> „Het werk van de Heilige Geest is de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. De wereld kan slechts worden gewaarschuwd doordat zij hen die de waarheid

> geloven, geheiligd ziet door de waarheid, handelend naar hoge en heilige beginselen, en in verheven, edele zin de scheidslijn tonend tussen hen die de geboden van God onderhouden en hen die die onder hun voeten vertreden. De heiliging door de Geest markeert het verschil tussen hen die het zegel van God hebben en hen die een onechte rustdag houden. Wanneer de beproeving komt, zal duidelijk worden getoond wat het merkteken van het beest is. Het is het houden van de zondag. Zij die, nadat zij de waarheid hebben gehoord, deze dag blijven beschouwen als heilig, dragen de signatuur van de mens der zonde, die meende tijden en wetten te veranderen." Bible Training School, 1 december 1903.

De eerstgeborenen van de vrouw zijn de honderdvierendertigduizend die in het boek Openbaring als de eerstelingen worden aangeduid. Zij vertegenwoordigen het teken dat de andere kudde moet herkennen in de crisis en het conflict van de strijd om de zondagswet. Dat teken is de sabbat, die de honderdvierendertigduizend hooghouden in de tijd waarin het onwettig is dit te doen. Zuster White noemt hun banier de „met bloed bevlekte banier van Vorst Immanuël."

> „In een visioen zag ik twee legers in een vreselijk conflict. Het ene leger werd aangevoerd onder banieren die het kenteken van de wereld droegen; het andere werd geleid door de met bloed bevlekte banier van Vorst Immanuël. Veldteken na veldteken werd in het stof achtergelaten, terwijl compagnie na compagnie uit het leger des Heren zich bij de vijand voegde, en stam na stam uit de gelederen van de vijand zich verenigde met het gebodenhoudende volk van God. Een engel die in het midden des hemels vloog, legde het veldteken van Immanuël in vele handen, terwijl een machtig aanvoerder met luide stem uitriep: 'Treed aan. Laat hen die trouw zijn aan de geboden van God en het getuigenis van Christus nu hun plaats innemen. Gaat uit het midden van hen weg, en scheidt u af, en raakt het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn. Laat allen die willen, opkomen tot de hulp des Heren, tot de hulp des Heren tegen de machtigen.'" Testimonies, deel 8, 41.

De met bloed bevlekte banier is wat Gods andere kudde moet zien in de tijd van de crisis van de zondagswet. De banier is een opgaand licht, gedragen door de honderd vierenveertigduizend. Die banier is rood van kleur, want het is een met bloed bevlekte banier. Die banier werd voorgesteld in de strijd om Jericho, toen Rachab de verspieders ontving en beschermde, en vervolgens haar onderwerping aan Jozua's leger erkende door een scharlaken koord uit haar venster te hangen. Rachab vertegenwoordigt Gods tweedgeboren kinderen in de crisis van de zondagswet, die het scharlaken teken zien en aannemen, en tot gehoorzaamheid aan Jozua's leger komen. Het scharlaken koord dat door Rachab werd gebruikt, was voor het leger van Jozua een teken om Rachabs huisgezin niet te verdelgen.

Rachab vertegenwoordigt hen die zich ten tijde van de zondagswetcrisis nog in Babylon bevinden, en het leger van Jozua vertegenwoordigt de eerstgeborenen van de honderd vierenveertigduizend. Het scharlaken koord is het symbool van Gods sabbat. Het scharlaken koord was het bevel van de verspieders, aan Rachab gegeven, dat zij moest opvolgen indien zij Gods bescherming wilde verkrijgen.

> Zie, wanneer wij in het land komen, zult gij dit snoer van scharlaken draad binden aan het venster waardoor gij ons hebt neergelaten; en gij zult uw vader, uw moeder, uw broeders en heel het huis van uw vader bij u in huis bijeenbrengen. Jozua 2:8.

Het teken dat degenen die nog in Babylon zijn moeten zien, wordt voorgesteld door de scharlaken draad, die de sabbat is, maar die ook het onderscheid tussen de twee tweelingen aanduidt. De eerstgeboren tweeling is de honderdvierenvierenveertigduizend, want zij dragen de met bloed bevlekte banier van Vorst Immanuël in hun handen.

> En Hij zal een banier oprichten voor de volken, en Hij zal de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden van Juda bijeenbrengen van de vier hoeken der aarde. Ook zal de afgunst van Efraïm wijken, en de tegenstanders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet benauwen. Maar zij zullen neerschieten op de schouders der Filistijnen tegen het westen; tezamen zullen zij de kinderen van het oosten beroven; zij zullen hun hand uitstrekken tegen Edom en Moab; en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzamen. Jesaja 11:12–14.

De eerstgeboren tweeling heeft het scharlaken teken, namelijk de scharlaken draad die de eerstgeborene markeert. De eerstgeboren tweeling is Zarah, en de tweede geborene is Pharez.

> En het geschiedde ten tijde van haar barensnood, zie, dat er een tweeling in haar schoot was. En het geschiedde, toen zij baarde, dat de ene zijn hand uitstak; en de vroedvrouw nam die en bond een scharlaken draad om zijn hand en zei: Deze is het eerst naar buiten gekomen. Maar het geschiedde, toen hij zijn hand terugtrok, zie, dat zijn broer tevoorschijn kwam; en zij zei: Hoe zijt gij doorgebroken? Deze doorbraak zij op u; daarom gaf men hem de naam Perez. En daarna kwam zijn broer tevoorschijn, die de scharlaken draad om zijn hand had; en zijn naam was Zerah. Genesis 38:27–30.

Zarah betekent een opgaand licht, en Pharez betekent doorbreken. Wanneer de tweeling Pharez het opgaande licht van het teken van de scharlaken draad aan de hand van zijn tweelingbroer Zarah ziet, „breekt hij door”, of komt hij uit Babylon. Zarahs herkenning van het opgaande licht van de scharlaken draad duidt op de onderwerping van de laatstgeboren tweeling aan de eerstgeboren tweeling.

> En zij zullen komen van het oosten en van het westen en van het noorden en van het zuiden, en aanzitten in het Koninkrijk Gods. En zie, er zijn laatsten die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn. Lukas 13:29, 30.

De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen identificeert drie wegmerken. Het eerste en het laatste wegmerk zijn teleurstellingen. De periode tussen de eerste teleurstelling en de boodschap van de Middernachtsroep is de vertoeftijd. Vanaf de Middernachtsroep, die het tweede wegmerk is, is de tijdsperiode de verzegelingstijd. De periode die de verzegelingstijd is, eindigt bij de laatste teleurstelling.

De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen wijst drie wegmarkeringen aan. De eerste en de laatste wegmarkeringen zijn de opening van de graven bij een aardbeving. De periode tussen

de opening van het eerste graf en de boodschap van de Middernachtsroep is de vertoeftijd. Vanaf de Middernachtsroep, die de tweede wegmarkering is, is de tijdsperiode de verzegelingstijd. De periode die de verzegelingstijd is, eindigt bij de opening van het laatste graf.

Van deze twee getuigen van de drie stappen van de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen wordt ook getuigenis afgelegd door Christus' dood en opstanding. De eerste opening van het graf werd gesymboliseerd door Christus' doop in het watergraf; het laatste graf was het kruis. Tussen de doop van Christus en het kruis verkondigde Christus Zijn boodschap; dat was een type van de Middernachtsroep. Die verkondiging volbracht Hij in twaalfhonderdzestig dagen. Na het kruis werd, in de persoon van Zijn discipelen, de boodschap van de Middernachtsroep gedurende twaalfhonderdzestig dagen herhaald, tot aan de dood van Stefanus.

De twee getuigen van Openbaring elf werden bekrachtigd om gedurende twaalfhonderdzestig dagen de boodschap van de Middernachtsroep te brengen. Daarna werden zij gedood en gedurende twaalfhonderdzestig dagen op de straten neergelegd, totdat zij weer tot leven werden gebracht en bekrachtigd.

Wij zullen deze waarheden in het volgende artikel verder onderzoeken.

> "Tenzij er een oprechte bekering van de ziel tot God plaatsvindt; tenzij de levensadem van God de ziel tot geestelijk leven bezielt; tenzij de belijders van de waarheid worden bewogen door een uit de hemel geboren beginsel, zijn zij niet geboren uit het onvergankelijke zaad, dat leeft en blijft tot in eeuwigheid. Tenzij zij vertrouwen op de gerechtigheid van Christus als hun enige zekerheid; tenzij zij Zijn karakter navolgen, arbeiden in Zijn geest, zijn zij naakt, hebben zij het kleed van Zijn gerechtigheid niet aan. De doden worden dikwijls voor de levenden aangezien; want zij die uitwerken wat zij naar hun eigen opvattingen zaligheid noemen, hebben God niet in zich werken, zowel het willen als het werken naar Zijn welbehagen."
>
> „Deze klasse wordt treffend voorgesteld door het dal van dorre beenderen dat Ezechiël in een visioen zag." Review and Herald, 17 januari 1893.